

Nigrinianus.

(Nepoznat. Njeki ga smatrao za sina Aleksandra nasilnika u Afriki, a drugi za sina Karina.)

1. **DIVO NIGRINIANO.** — Poprsje Nigrinianovo desno s oklopom.

CONSECRATIO. — Orao razkriljen, punolik, obraća se lievo.

U podkrajku **KA.**

Sr. Cohen V. 368 br. 2. Bronz.

(Nastavak sledi.)

S. L.

D o p i s i.

1. Velečastni gospodine! -- Više puta sam najavio, da na Muću imade ruševina starih sgradja, na kojima bi se dalo iskopati velevažnih starina. Jedno od najbogatijih jest mjesto nazvano *Grudine* na Dobreću. Tu se nalaze tragovi svakakvih zidova, tu grobnica, tu komadi uradjenih stiena, razbijenih nadpisnih ploča; odtud izvezlo se velikih komada razbijenih stupova i od mramora i od bijele stiene, a prostrano zemljište sve je posuto komadim opeka i bielog mramora, dapače i porfida. Nazad tri godine našlo se za deset metara olovnih cievi za vodovod za u kupalište. Šteta što vlastnik onog komada njive nije htjevao dati kopat u dublje, jer bi stavno došli do poda na mozajk.

Na 4 o. m. u sredini tog zemljišta kopali su za vaditi opeka za peć. Na metar dubljine ugledali bijelu ploču, te ju izkopali i vadili na njivu. Vlastnik njive nije dopustio daljnje iskapanje. Na 5 popodne otišao ja, da vidim tu ploču. Ploča je nadgrobna od bijele japnenaste stiene, dobro i ugladjeno udjelana, razdijeljena u dva okvira. Gornji okvir mal da ne vas odbiven i razbijen, te komadi razbacani kojekud. Na njemu je bio nadpis, od koga samo pri dnu ostala zdrava dva krajna slova F.C. Po komadima dosad skupljenim nemore se ništa dobiti za nadpis. Donji okvir, visok 82 cm., a širok 84 cm., s desne strane je razbijen, ali se dade na cijelo postaviti. Na njemu su mjernička obilježja.

U kopanju niže ove ploče bili su otkrili i drugu ploču ogromnu. Kad su mene tu ugledali, eto momčadi i ljudih odasvuda, a eto i samog vlasnika te njive. Opazio sam odmah, da je ploča uradjena ali licem doli okrenuta. Naredio, da se dobro okopa, a po mogućnosti izvrne i izvadi. Iz pod nje kao temeljni zid, a ona kao na istom temelju uzidana, što se očito vidilo po zamazu japna i pržine. Kad smo je izvrgnuli bilo je šta i vidjeti. Nadgrobna ploča visoka 2.42 metra, široka 0.91, a debela 0.32, razdijeljena u dva okvira; gornji visok 1.27 metar, a donji 76 cm. Na gornjem dva kipa, muško i žensko, duboko im glave udjelane, ne goli nego odjeveni. Na ženskoj, koja se nalazi s desne strane, vidu se nabori na odjeći, a na muškoj vojnička častnička odjeća. Ženska otraga kao zagrlila muški kip lievom svojom rukom, čije se prsti vide na lievom ramenu muškića. Svoju desnu ruku diže uzgor uz svoje prsi, a uz njezinu diže tako i svoju

desnu mužkić. Niz lievi mu bok visi nekakvo kratko oružje, što on svojom lievom rukom i drži. Izmed oba kipa udjelan je kao mač. Na donjem okviru nalazi se sljedeći nadpis liepim i pravilnim slovima napisan:

SER · ENNIVS · SER ·
 CLAVDIA · FVSCVS
 DOMO · CEMENELI¹
 MILES · COH · VIII VOL²
 STIP · XVIII · ANN · XXXIIX
 FVLVIA · VITALIS · V · F · SIBI
 ET CONIVGI · B · M · F ·
 H · M · H · N · S · S ·

Sva je prilika, da bi se tu nalazilo mnoštvo starina i iz dobe rimske i iz dobe kršćanske. Ali izkapanje treba da se tu čini pravilno, neka bi se došlo u poznanje, kakve su tu sgrade bile. Tko, u koje doba i zašto je tu nadgrobnu ploču dao kao ozidjati izvrnutim licem na temeljnom zidu, mučno je nagadjati. To bi moglo biti jednako i posli nego su ovuda Vandali prošli i za vrijeme turskog gospodovanja.

Držim da ovaj nadpis nije još pročitán, i da se ne nalazi ni u Mommsonovu zborniku³.

Danaska otišao opet onamo da bolje prigledam i ploču i nadpis, te sam obašao sve gomile nabacanih ruševina, te i nehoteć zavapio: gdje su novci da se otkrije što još pusto tu leži pokrito i sakriveno! Na bliznoj njivi mladić orao, te mi kaže: eto tu jutros mi zapinjalo ralo, pokopav malo masklinom, i našao zid pravcem k sjeveru; a znadem, da će mi jednako zapeti i onamo, pa ću i tu malo masklinom neka vidim, je li i tamo zid. — Ovo sve Vami na znanje i ravnanje.

Dubokim počitanjem

Muč Gornji, 10 svibnja 1883

M. J. Granić, župnik.

2. Velečastni gospodine i prijatelju — Eto ti šaljem snimak nadpisa našasta prošle jeseni na Čitluku (*Aequum*) uz nutarnje mire sa sjeverne strane, na jednomu kamjenitu pragu, koj je sada u ovdašnjoj gimnazialnoj sbirci. Ne dade se bolje snimit, a snimak ti šaljem samo s toga, da upoznaš oblik slova. Na ploči se sasvim dobro čita; ali šteta da prvom i drugomu redku fali više, a trećemu rek bi samo jedno slovo. Što ima čita se ovo:

CN · SECCIO · AVCTO · C n . seccio
 FELICI · CN · SECCIO · CRESCENTIO · cn · s ·
 DIADV MENO · CN · SECCIO · MYSTI · S E C C I

Dug 1,30 m., vis. 0,40.

¹ Cemenelium, piše *Forcellini*, dirutum oppidum prope Nicæam, ad Varum fluvium, nunc Cimios, quod male apud *P^{lin.}* 3, 5, 7 Cemelion dicitur. Inscr. apud *Fabrett.* 620, 168 P. Enistalius P. P. Cl. Paternus Cemenelensis. F. — *Op. Ured.*

² Od god. 69 po Is. nemamo dokaza, da je kašnje ma koja legija stanovala u Dalmaciji. Otišavši lezije, zauzeše obranu ove države pomoćne čete, a prve su bile *cohors III Alpinorum, VIII Voluntariorum* i *I Belyarum*. Četa *VIII Voluntariorum*, o kojoj je govor u ovom nadpisu, spominje se u pečatnici Domicijanovoj od god. 92 po Is. kao u Dalmaciji nastanjena. *Mommsen* navadja deset nadpisa našastih u Dalmaciji od ove čete, od kojih jedan (C. I. L. III, n. 2744) dapače u Muću (*Andetrium*), te veli (*ibid.* p. 282): „cum diploma supra relatum (t. j. Domicijanov) ostendat iam a. 92 fuisse eam cohortem in Dalmatia, titulus n. 2706 anni sit p. C. 245, alii denique incertae sed omnino labentis ætatis, apparatus per duo saecula minimum in Dalmatia eam mansisse“. —

³ Tu ga nema. — *Op. Ured.*

Op. Ured.

Na jednoj ravnoj, sa jedne strane zakučitoj cigli našastoj kraj Sućurca u Kaštelih, a sada u ovdješnjoj sbirci, ima nekoliko slova, možda sigla tvornice, koja ti u njihovoj naravnoj veličini, ako i ne u najljepšem obliku ovdje prilažem:

VRK ANDVPSIN

Najiskrenije pozdravljajući te, ostajem — tvoj odani
Sinj 28 svibnja 1883.

O. Šimun Milinović.

3. U Korčuli, dne 10 maja 1883. — Veleučeni gospodine uredniče! Sad me je red, da Vam opišem možda najzlamenitije starinsko groblje (slovensko) u svoj Hercegovini (*V. Viestnik 1883, str. 61*).

Radimnja je daleko od Stôca malo više od pô sata hoda (put zapada), te je ukraj same ceste.

Ovdje je svakieh spomenika, te ću jih potehano naznačiti, a počet ću iz dno groblja:

1. Ogromni križ izmedju dva stećka.¹ Na križu je ukresan u plohorezbi podbočen čovjek, obučen u dolami. — 2. Stećak, oko njega ukresano u plohorezbi kao pet liepieh stupova skopčanih plosnatiem lûkom. Naokolo je različito stećak urešen valovitiem crtama. — 3. Stećak širok kao ploča, a naokolo nakičen valovitiem crtama. — 4. Stećak, širi u vrhu, postavljen na ploču, s prostiem uresima na grane. — 5. Stećak, oko njega kao pet stupovâ u plohorezbi. (Ovaj je stećak njeko prevalio.) — 6. Stećak bez uresâ. — 7. Ploča zarubljena. — 8. Stećak zarubljen bez uresâ. — 9. Stećak na podstavku. Sa strane je na njemu čovjek u kalpaku (što sliči mitriji), a drži ruku na prsima. Prama čovjeku je, s desne strane, diete. Naokolo su različiti uresi. — 10. Mali stećak na podstavku. Oko njega sa skopčani stupovi u plohorezbi. Sa strane je ukresan momak, u dolami, lievom se rukom podbočio, a desnu drži uzgori. — 11. Ogromni stećak na podstavku, u vrhu širok. Povrh glave na njemu je ukresan čovjek (stoji na podstavku u plohorezbi) podbočen lievom rukom, desnu drži uzgori, te kaže kolut (discus). S desne mu je strane štit, iza štita mač, a preko polja mu je s desne na lievu popriečno pâs uvijen kao pruga. Poviše desne je lûk. Naokolo su na stećku skopčani stupovi u plohorezbi. (Vidji nadpis.) — 12. Ploča. — 13. Ploča zarubljena. — 14. Ploča. — 15. Križ zarubljen, a kod njega na podstavku stećak isto zarubljen. — 16. Ploča. — 17. Ploča. — 18. Stećak zarubljen. — 19. Isto. — 20. Ploča naslonjena. — 21. Stećak (njeko ga je obalio) zarubljen. — 22. Stećak zarubljen, a u vrhu vodoravan. — 23. Stećak (sada prevaljen). Na njemu je čovjek podbočen, a desnom rukom kaže kolut. S protivne je strane stablo s granama. — 24. Stećak vodoravan u vrhu. Naokolo su mu za ures skopčani (udubljeni) stupovi. — 25. Stećak (sada prevaljen) urešen s granama. — 26. Stećak u vrhu vodoravan. S dvije strane su mu za ures grane i po stablo. — 27. Ploča. — 28. Stećak obrubljen omanjiem uresima. — 29. Isto. — 30. Ploča naslonjena. — 31—34. Isto. — 35. Stećak pir-litan granama. — 36. Stećak na podstavku. Na ovomu je stećku nadpis u dva redka. — 37. Stećak na podstavku. Na njemu je štit (s gornje

¹ Nenasvadjam veličinu ovieh spomenika, jer su u tomu slični ostaliem, što sam jih opisao prije u *Viestniku*.

strane), a za štitom mač. Sprieda je stećak urešen, te su dva konja put desne, pa štit, za njim mač, a u polju dvije ruže. — 38. Stećak na podstavku, prosto urešen. Na njemu je sprieda ogroman štit. — 39. Stećak u vrhu vodoravan. Oko njega su stupovi u ploharezbi. — 40. Stećak obrubljen. Na njemu je s gornje strane štit. — 41. Ploča. — 42—44. Isto. — 45. Stećak u vrhu vodoravan. — 46—47. Isto. — 48. Ploča. — 49. Stećak na podstavku. — 50. Ploča. — 51. Stećak. — 52. Isto. — 53. Ploča. — 54. Stećak (zarubljen) na podstavku. — 55. Ploča naslonjena. — 56. Isto. — 57. Ploča. — 58. Stećak na podstavku. Straga mu je križ razgranani i štit, a sprieda samo štit. (Ovaj je stećak okrnjen). — 59. Stećak. — 60. Isto. — 61. Ploča, a na njoj štit. — 62. Ploča naslonjena na podstavak kao stećak. — 63. Ploča. — 64—65. Isto. — 66. Stećak ravan u vrhu. — 67. Ploča. — 68. Stećak. — 69. Ploča. — 70—75. Isto. — 76. Ogroman stećak, u vrhu ravan. Na njemu je u ploharezbi konj s konjanikom put lijeve. Prama njemu su četiri osobe poridane u kolu, a za njim dvije s mačevima. S druge je strane stećka ukresan mač, a okolo omanji uresi. — 77. Stećak obrubljen i narešen naokolo. — 78. Ploča naslonjena. — 79. Stećak na podstavku. — 80. Isto. — 81. Ploča. — 82. Stećak na podstavku. — 83—84. Isto. — 85. Ploča. — 86. Stećak (sada obaljen). — 87. Stećak u vrhu vodoravan. Sprieda su na njemu trojica na konjima put lijeve, a jedno put desne. Straga igra kolo pet osoba, a niže njih druge četiri. Sprieda je uniže pseto za konjem put desne, pa dva pseteta za jelenom i veprom. Opet je straga kolo od petero čeljadi, dvoje žensko, a troje muško. U dnu su tri životinje (kao konji) put lijeve.¹ — 88. Ploča. — 89. Ploča. Na njoj četiri životinje (kao divokoze) put desne, a prama njima čovjek. — 90. Ploča. Na njoj je ukresan križ, a kod njega pō mjeseca niz dole. — 91. Ploča. — 92. Ploča. Na njoj je ukresano sprieda dvoje muško put lijeve, a dvoje žensko put desne. Muški su odjeljeni od ženskih prugom (razdjelkom) — 93. Ploča. — 94—97. Isto. — 98. Stećak. — 99. Ploča. — 100. Stećak (iztrošen). Na njemu su dva štitka, al' se jedva poznaju. — 101. Stećak na podstavku, zarubljen i vodoravan u vrhu. Na njemu je štit, iza štita mač, s lijeve ruka, a izpod nje² ☩; za štitom je opet omanji mač. Sprieda su i straga spomenika uresi. Još je sprieda pet osoba u kolu, a za njima dvije životinje (kao osli). — 102. Stećak, koj svršuje u trostrani bridnjak. Okolo je obrubljen, a sprieda je na njemu ukresan štit. Na četiri kraja štita je po ruža, a sred njega čovjek (jedva se pozna). Iza štita je golem mač. (Vidji nadpis.) — 103. Ploča podjeljena okomito stisnutiem užetom. Na njoj je, na četiri kraja, po ruža. — 104. Ploča. Na njoj je kao ulomljena kupa. — 105. Ploča. — 106. Omanji stećak. — 107. Ploča. Na njoj je ukresan golem mač. — 108. Ploča. — 109—113. Isto. — 114. Ploča naslonjena na način *dolmena*. — 115. Ploča zarubljena i raz-

¹ Ovaj je spomenik veoma zamršen, al' valja pomisliti, da su sve ove ploharezbe razdijeljene jedna od druge crtom, te je svaki pojedini čin u posebnomu, da tako rečem, okviru. Neka su slike prvobitne, al' su svakako zlamenite, jer su na njima nošnje naše (slovenske, kao i na ostalim spomenicima) kao n. pr. dolame, anterije i t. d. Jeda Bog da, da koji rodoljub nariše ovaj divni spomenik, te ga objelodani kroz *Vjestnik* i onda bi ga se najbolje shvatilo po slici.

² Spomenuti bi znak mogao biti *lak*, a i Rimljani su ga češće kresali na stećke.

djeljena okomito. — 116. Ploča naslonjena. — 117. Isto. — 118. Ploča. — 119—122. Isto. — 123. Stećak u vrhu vodoravan. Sprieda je osmero u kolu, t. j. šest muških i dvije ženske. — 124. Ploča. — 125. Ploča. Na njoj je (put desne) pò mjeseca otvorom uzgori, a niže mjeseca zviezda. — 126. Stećak. — 127. Isto. — 128. Ploča naslonjena. — 129. Ploča. — 130. Ploča. Na njoj su sprieda dva štita, a iza njih mačevi. — 131. Ploča.

Groblje s gornje strane ceste. — 132. Stećak (prebijen u zadnje doba). Na njemu je ukresan čovjek na konju put desne, a prama njemu četiri osobe. — 133. Ploča pokvarena. — 134. Ploča. — 135. Ploča naslonjena. — 136. Ploča urešena. — 137. Stećak u vrhu širi. Urešen je naokolo skopčanijem stupićima u plohorezbi. — 138. Ploča. — 139. Ploča. Na njoj je obični štít. — 140. Ploča. Na njoj je znak: ☒. Još je na ploči i drugih potezâ, al' (držim) su prosti uredi. — 141. Ploča. — 142. Ploča, a uza nju ogroman križ.

Opazio sam, da se sada svak prti u ove drevne grobove, što su jih i osmanlije poštedili za toliko vjekova; s toga bi bilo dobro, da se oko njih napravi liepa ograda, i da ih se očisti. Ova nekropola valja suba zlata za izpitivanje naše kulturne povjesti.¹

Sada je ovo prost popis, a nadam se, da ću se još navratiti na ovo groblje, da uzporedjivanjem udarim gdjekoji zaključak, a to po tradiciji i narodniem pjesmama, al' prije valja, da *nabavim nekoliko slika.*

Vaš štovatelj

Vid Vuletić-Vukasović.

4. Muć Gornji 18 lipnja 1833. — Velečastni gospodine prijatelju! . . . Lani sam Vam pisao, da sam odlučio za malo novaca odstupiti svu moju sbirku na korist muzeja, a Vi ste na moj predlog i pristali²; nego ja to nisam još poslao, a poslat ću ove godine.

Ovih dana našli smo u ovom grobištu³ a u jednom grobu srebrni savijeni prsten. Bieli kamen (neznam je li diamant) dosta velik razbijen je u 4 komada, i odbio se sa svojom krunom od prstena.

Pò milje daleko od ove crkve a kod drugih grudina našast je liep bronceni kipić, jedna srebrna narukvica s nakitom jajastim dugim 3¹/₂ c. a promjerom u sriedi 2 c. Na tomu nakitu bilo je 12 kamenčića, ali je dojedan odpao. Suvviše i ovu babku, koju uklapam⁴. Ja sam to sve kupio. Kipić mora biti velike vriednosti. Dao sam ga narisati, i poslat ću Vam isti naris i ovom istom knjigom, ako mi na vrieme prisprije⁵.

Vidite, da nas sreća poslužuje, a ja želim, da budemo još srećniji u izkapanju. Da sam bogat, ja bi pretražio dva bogata rudišta za starine.

Da ste mi zdravi i veseli!

Vaš srčeni M. J. Granić.

¹ Ovo pišćevo veoma umjestno opaženje preporučamo što toplije vis. zem. vladi u Sarajevu, a ministru bosan. Kallaya, i po znanosti na glasu, naposeb

² Dakako rado ćemo primiti tu Vašu ponudu i zahvalno.

³ Gdje se onomlani našao znameniti Branimirov spomenik, najstariji hrvatski.

⁴ To je cara Klaudija I obični novac kovan god. 41 po Isuk. (*V. Cohen I 164 n. 73*).

⁵ Kipić Merkura sa krilašci uz poznati mu šešir, te tobolčićem u desnici a štapićem u lievici. Spređa je zastit kornjačiniem štítom.

Razne viesti.

Kraljevska milost. — Hrvatsko arkeologičko društvo primilo je od vis. kr. zem. vlade sliedeći dopis:

Kr. hrv.-slav.-dalm. zemaljska vlada. Odjel za bogoštovje i nastavu.
Broj 7142.

Glasom dopisa c. kr. vrhovnoga komorništva u Beču od 28 lipnja t. g. br. 753 blagoizvoljelo je Nj. ces. i kr. apoštolsko **Veličanstvo** previšnjim riešenjem od 21 lipnja t. g. premilostivo dozvoliti, da se književne radnje hrv. arkeologičkoga društva u Zagrebu, sadržane u njegovom časopisu „*Viestniku*“ od god. 1879 do 1882, primu u c. kr. obiteljsku-fideikomisnu knjižnicu.

O previšnjem ovom odlikovanju obavješćuje se predsjedništvo u riešenju podneska od 28 svibnja t. g. ugodnoga znanja radi.

U Zagrebu 10 srpnja 1883.

Pejačević

Slavnomu predsjedništvu hrv. arkeologičkoga društva u Zagrebu.

Vis. kr. zem. vlada složno s vis. saborom i za tekuću godinu podielila je arkeol. odjelu nar. zem. muzeja izvanrednu pripomoć od 600 for. u ime izkapanja starina. Tom će se svotom poglav to nastaviti izkapanje na tlu rimskoga grada Andautonije u Šćitarjevu, po svoj prilici prakolievke ovoga našega glavnoga grada Zagreba, započeto lanjske godine. O lanjskom izkapanju ondje već smo izviestili u ovogodišnjem *Viestniku* br. 1, str. 1—13. Ako nebude zaprieka započeti će se i izkapanje grobova naših hrvatskih kraljeva na solinskom Sustjepanu kod Kaštel-Sučurca blizu Spljeta (*V. ovogodišnji Viestnik str. 13—17 i 70—76*).

Izkapanje predhistoričkih starina u Prozoru. — Kako je našim štiocem dobro poznato, ravnatelj nar. zem. muzeja uslied obaviesti muzeal. povierenika M. Markovića iz Prozora (*Viestnik III, br. 1, str. 11*) našao je u istom Prozoru ogromnu rudu predhistoričkih starina, koje po njegovu sudu spadati imaju na ilirsko doba (*Viestnik IV, br. 1, str. 12*). Pošto se to neprocijenjeno blago daljnim kopanjem g. Markovića sve više množalo, trebalo je na licu mjesta one studije i opažanja izvesti, koje su od neizbjezive potrebe, da se temeljito o stvari razložiti uzmogne. Isti ravnatelj toga radi odputi se prošlih dana preko Ogulina u Prozor, da se o svem

tom uputi, a povede sobom g. J. Bonifačića svoga pisara, da mu potrebne nacрте na mjestu napravi. Ovo nam je samo za sada kazati, da je uspjeh budi iz znanstvenog budi iz materijalnog gledišta bio i preko nade povoljan. Došle su u muzej ovom prigodom i dvie podpune čovječje okostnice, jedna iz predhist. iz Prozora, a druga iz rimsk. doba iz Bačke. Izvješće potanko donieti će Viestnik, čim se stvari donesene u muzej prouče i prirede.

Iznašašće starogrčkoga nadpisa na Korčuli. — Kako nas oba-vješćuje vriedni naš povjerenik gosp. Vid Vuletić-Vukasović tu nedavno nadjena je u mjestu Potirni nedaleko Blata na otoku Korčuli ploča sa staro-grčkim nadpisom, a to je prvi od te vrsti spomenik iz onog otoka. Poznato je, da jih se već više našlo na otoku Visu i Hvaru, te iz ovog zadnjeg ima jih nekoliko osobito važnih i u našem nar. muzeju. Ta ploča vis. je 0.46 m., šir. 0.22, dub. 0.10, a teži 23.2075 klg. Kopajući neki težak, našao ju, veli se, u grobu, te još svietiljku i nješto drugo, uz grob pako još četiri liepo izradjene poklopnice, ali osim ploče sve ostalo bjaše iz neznanstva uništeno. U Potirni otkrilo se je i od prije ne malo starina, kao što sviedoči ondješnji gradjanin Niko Ostojić u svojoj knjizici: *Compendio storico dell' isola di Curzola*. Isti gosp. Vuletić poslao nam je i naris i otisak na papiru te i fotografiju toga nadpisa; ali pošto su slova veoma izgłodana, nije do sada još moguće bilo sasma ga razriešiti te na svietlo dati. Sada se tim bavi naš domaći strukovnjak, a kad posao bude gotov, ugledat će bieli sviet. Ploča je medjutim pala u dobre ruke, naime gosp. Ivana Kunjašića, te je tvrda nada, da će našoj nauci na korist biti sačuvana.

Stari novci našasti u Dravi kod Osieka. — Prošle godine studenoga, kada se je kopao temelj za stupove novoga željezničkog mosta preko Drave u Osieku, dogodilo se to, da su se pilovi, donekle sagrađjeni, iznenada srušili, jer pod njihovim temeljem bila velika šupljina, naime zavaljen brod; a to prouzrokova ne malenu štetu. Kad se opet dno čistilo za nov temelj, našao se taj brod, a u njem dva lončića puna zlatnih, srebrnih i bakrenih novaca. Ovo bude odmah medj inžiniri i radnici porazdjeljeno i kudkamo razneseno. Svi Magjari, znali su sve pritajiti; te ni ondješnje njemačko glasilo ili neznalo što o tom, što je nevierojatno, ili i ono sve zatajilo. Gosp. Franjo Ljud. Wolfschütz, dobivši nekako ipak dva komada od tih novaca, darovao jih blagodarno našem nar. muzeju (oba *Antoninus*). Neznamo, jeda li se bud kako osiečki muzej iz tog funda okoristio. Svako-jako ondješnje poglavarstvo, komu stvar nije izbjeći mogla, imao je raditi po zakonih za takove slučajeve našom vladom izdanih.

Još jedno otkriće rimskih novaca i drugih predmeta kod Broda. — Na otočiću *Adi*, koj leži sred Save na blizu Broda, prošle ve-ljače prigodom kopanja temelja za pilove željeznčkoga mosta na dubljini od 9½ m. naišli su radnici na čupić pun rimskih novaca. Kako se kaže moglo jih biti u sve do 400 komada. Mjesto da se sve ukupno sačuva bar dok se točno prouči, novci su bili odmah većinom razdani. Najviše jih dobila uprava, koja ondje vodi poslove o gradnji istoga mosta, t. j. 158. Ova jih namjenila bjaše vojnomu ministarstvu u Beču; ali c. kr. zapovjed-

ništvo 13 vojnoga sbora u Zagrebu, komu stoji na čelu slavni junak *Ramberg* vrli njegovatelj starina, preko vis. kr. zem. vlade odpremilo jih arkeolog. odjelu nar. zem. muzeja, gdje jim pravo mjesto. Muzej je već dobio bio od toga otkrića deset komada od g. Stjepana *Purgarića* redarstvenog povjerenika u Brodu, a četiri od g. Franja *Folnegovića* nar. zastupnika i muzeal. zakrlnika na povratku iz Broda. Svi ovi novci su bakreni i prilično sačuvani. Većim brojem spadaju na Konstancija Galla (g. 351—354) a manjim na Juliana II (g. 355—363). Ovo nam kaže, da su po svojoj prilici zakopani bili početkom vladanja Julianova. — Tu se našlo još jedno bakreno koplje 0.38¹/₂ m. dugo, željezni podnožnik koplja, nož isto željezni s jedne strane zaoštren a s druge pilast, dug 0.38 m., i rog od jelena. Ove je pako predmete istomu muzeju poklonio gradonačelnik u Brodu g. Vaso *Brutelj*, a k tomu priložio g. Stjepan *Domjunić* još jedno kopje veće i jedno manje. Svim darovateljem iskrena hvala.

Nova vojnička povelja rimska, koja se nas tiče, našasta je tu nedavno, kako se veli, u *Carnutum*, i nabavljena za peštanski muzej. Prvi ju izdao naš vrli prijatelj g. Dr. Josip Hampel, ravnatelj arkeolog. odjela nar. zem. muzeja u Pešti u *Ungarische Revue* 1883 str. 216, a sada ju iznova izdaje i obilno tumači slavno poznati tajnik arkeolog. zavoda u Rimu g. Henzen u *Bullettino dell' istituto di corrispondenza archeologica*, N. VI, p. 133. Ovom se u mnogom ispravlja i popunjuje imenito ondašnji ljetopis. Izdana je bila od cara Domicijana a. d. III. nonas septembres to jest 3 rujna 84 godine po Isukarstu na korist vojnika, koji biahu svoju vojničku službu od 25 godina i više izslužili, a tada se nalazili u panonskoj vojsci pod zapovied ondješnjega *legata* L. Funisulana *Vettoniana*, koj nam je dobro poznat iz nadpisa našasta u Šćitarjevu (*Andautonia*) a sada u našem muzeju (*Viestnik* 1883, str. 7) i iz krunjavog nadpisa otkrita u Forlimpopolu (*C. I. L. XI, 571*). Ova povelja bje izručena Dasiju sinu nekoga *Dasens* ili *Dasentes* po rodu Dalmatinca, koj je služio u prvoj četi Brdjana (*cohortis I Montanorum*), kojoj je tada nadstojnikom bio neki *Nipius Aquila* do sada nepoznat. Ta četa spominje se kao služeca u Panoniji barem od god. 80 do 167 po Is. (*V. C. I. L. III. D XI i XLVI*).

Obreta mamutovih kosti. — Velezaslužni povjerenik nar. muzeja i našega društva g. Martin Bišćan, sudb. pristav u Iloku, ušao je iznova u trag kostim predpotopne životinje na ondješnjoj obali, te je već poslac istomu muzeju dva ogromna mamutova roga, koja je ondje izkopati dao. Zlo samo, što jih već vlažna zemlja, u kojoj su na tisuće godina ležala, bjaše jako izkvarila. Svomu odličnomu povjereniku i muzej i društvo i ovim putem izriču najtopliju hvalu.

Albanska i slovjenska pisma. — Pod ovim naslovom ugledalo je tu nedavno bieli sviet u Beču novo znamenito djelo gosp. Dra L. Geitlera našeg sveučil. profesora u njemačkom jeziku. O njem kaže zadnji *Vienac* (br. 27): „*Pisac je upravo krasno uspio, te stvorio temeljnu radnju za svako daljnje proučavanje glagolske i ćirilske starine*“; te zatim u kratko riše posliedke, koje je dokućio pisac tim djelom. Ne bi od potrebe bilo, da se i naši izda?

Pravo, juridički list, koj je do lipnja izlazio u Spljetu pod vieštom rukom gosp. Antuna Simonića, ravnatelja pomoćnih ureda kod ondješnjega suda, te u *deset* godina svoga obstanka iznio na bieli svijet i ne malo starih juridičkih spomenika i dotičnih ociena, prestao je izlaziti, pošto mu vrli nrednik teško obolio. A da se nije našao, tko bi to djelo dostojno nastavio? *Žalostno po nas*, a još žalostnije, što *domaća glasila* ni slovcem neizjaviše, da jim žao, što prestaje za svoju struku na dugo jedini a toli zaslužan i vriedan organ. Ovo dosta dobro označuje sadašnje stanje naše novinarske štampe.

Di san Tommaso d' Aquino e dell' enciclica aeterni patris di S. S. il sommo pontefice Leone XIII cenni agli aspiranti a sapienza di Dr Luigi Ces. Pavissich i. r. cons. e ispettore scol. prov. ecc. Venezia 1883. — U ovom djelu, koje se bistroćom osobito iztiče, riše naš vrli prijatelj pregledno ali oštroumno i podpuno cielu nauku andjeoskoga pisatelja Tome upravo po misli, kojom je nadahnuta poslanica našeg katol. nadpastira Lava XIII. Neidemo dalje u ocieni, pošto to nije naše zvanje; no preporučujući ga što toplije onim, koji italijanski znadu, primjećujemo piscu, da bi si jamačno stekao bio još veću i viečitu uspomenu u narodu, kojega je odlični sin, da je svoje djelo napisao u svom materinskom jeziku, komu je, kako je poznato viešt podpunoma.

Warasdin-Töplitz in Croatien v. Dr. A. Fodor. Agram 1883 56 str. u 8ni. — Bili bi mukom mimoišli ovu knjižicu, da je pisac budi kako ostao pri svom predmetu, a neuvrstio ono nesrečno *Geschichtliches*, u kom, opetujući nespretno što se njekoč gatalo o tom mjestu, zlostavljajući nekoliko rimskih nadpisa i drugih spomenika ondje našastih, neobziruć se ni pošto u tom na ono, što je naš *Viestnik* (god. 1871 br. 2) o njih razložio.

Djelovanje Franjevaca u Bosni i Hercegovini za prvih šest viekova njihova boravka. **Nacrtao Fra Mijo Vjenceslav Batinić bosanski Franjevac Svezak II. Provincija 1517—1699. U Zagrebu 1883. 186 str. u 8ni.** — Mi smo ovu knjigu javili i u kratko ocienili (*Viestnik 1882 str. 64*), te ju i sada žarko preporučujemo.

Illustrirter Führer durch Dalmatien etc. Wien 1883. — Ovom knjižicom dobili su strani posietitelji i naše Dalmacije svoga vodca; a pošto je to uprav prvi pokus te vrsti knjige a pisac stran, i našem jeziku po svoj prilici neviešt, nije čuda, što je radnja i odveć mršava i vele često veoma pogrešna. Priloženo je i nekoliko slika; no ove su većinom ili zlo shvaćene te nerazumive ili jako manjkave.

Mittheilungen der anthropologischen Gesellschaft in Wien. XII. Band. 1882, str. 164. — Dobro poznati ethnolog Dr. Fligier vadi iz našega lista i razsudjuje dvie naše razpravice o predhist. predmetu pod naslovom: *Die erste Entdeckung eines Steinzeitalters in Dalmatien.* — *Eine vorhistorische illyrische Venus.*